

er jeg ganske enig med det ærede Medlem, men saa kommer Konklusionen, hvor vi ere ganske uenige, idet jeg nemlig siger: Hvem er det, der er Skyld i, at denne Reserverfond er bleven saa stor og derfor hæver Kurserne? Det er Ejernerne, Aktionærerne, som have fundet sig i et ringe Udbytte, og derfor ere de de eneste, der have Ret til den højere Betaling. Det ærede Medlem har Ret i, at Staten vilde være tjent med en saadan Bestemmelse, men han har ikke Ret i, at Staten har Ret til den. Nej, det vilde være ganske ubilligt, og derfor maa jeg ligesom i Fredags, gaaende ud fra de samme Præmisses som den Gang, ende i den ganske modsatte Konklusion. Det ærede Medlem fastholder videre sit Forslag om, at Staten skal have Andel i Udbyttet. Han ved, som jeg udtalte forleden, at jeg har Sympati for den Tanke og kunde ønske, at den var bleven accepteret først, gaar jeg ud fra, af Koncessionssøgerne og derefter af Regeringen. Da det ikke er sket, kan jeg ikke være med til at stille Fordringen, thi saa meget er givet, at Staten ofrer ikke en eneste Øre paa denne Sag, den løber ikke den mindste Risiko, og derfor har den efter min Mening ikke Ret til at forlange at faa Del i Udbyttet, jeg kan derfor ikke være med til at fastholde det som en Betingelse for Koncessionen. Saa kom det ærede Medlem endnu ind paa § 17. Der skal jeg ganske kort sige, at han fantaserede sig ind i, at vi skulde faa lignende Forhold i Aktievæsenet, som de have ovre i Amerika, og at deraf kunde følge, at den Aktiekapital, som der kunde blive Tale om at overtage, kunde blive ubegrænset stor og være baseret paa en Værdi, der slet ikke forelaa. Jeg antager imidlertid, at dette ville vi i hvert Fald kunne sætte en Bom for, naar vi nu skulle til at give en Aktielov, saa ville vi være i Stand til det, saa er Øjeblikket der, hvor den Sag kan tages op. Jeg kan derimod ikke se, at det skulde være en Hindring for Lovens Vedtagelse, at vi i den have en Bestemmelse, som vi selv og andre Lande i ganske lignende Tilfælde have haft. Denne Bestemmelse om Overtagelsesretten efter Aktiernes Gennemsnitsværdi i et vist Antal Aar med en Begrænsning baade for, hvor lave og hvor høje de kunne blive, det er noget, vi have i Frihavnsloven, og noget, som den hamburgske Stat har i de Bestemmelser, som de have angaaende Overtagelsen af Aktierne i Lagerhausgesellschaft. Jeg kan ikke se, at der skulde være nogen saadan særlig Betænkelighed ved at have denne

samme Bestemmelse her, derfor maa jeg modsætte mig det ærede Medlems Forslag. Naar jeg saa skal slutte med at sige, hvorledes jeg ser paa den Afstemning, vi nu staa overfor, saa kan jeg sige ligesom den ærede Ordfører, at jeg stemmer for Forslaget, fordi jeg er overbevist om, at dette Foretagende ikke vilde komme i Stand, naar ikke disse Mænd havde taget det i deres Haand, og fordi det vil kunne blive til stor Gavn for Øerne og derigennem til Gavn for Danmark. Ærede Medlemmer ville vide, at den Form, hvori det kommer her, ikke er den, som jeg havde ønsket. Jeg havde ønsket, at mange af de Betænkeligheder, som vi maatte have overfor, hvad der kan blive en Følge af dette Forslag, vare blevene ryddede af Vejen ad den Vej, som blandt andre jeg har søgt at fremme ved Ændringsforslag indenfor Udvalget, og at Staten havde taget en tilstrækkelig betydende Del af Aktiekapitalen i Moderselskabet. Dermed vilde vi have faaet det bedste og mest betryggende Grundlag, men Ministeren og Regeringen satte sig saa bestemt imod dette Forslag, at det blev ganske uigennemførligt, og at dets Fastholdelse vilde betyde det samme som, at der ikke kom noget Resultat i denne Sag. Derfor har jeg maatte nøjes med den lille Trøst, som det er, at vi give dette Foretagende over i Hænderne paa Mænd som Koncessionssøgerne, om hvem jeg er overbevist, at de ville gøre alt deres, for at det kan blive bevaret for Danmark og ogsaa blive til Gavn for Landet. Saa har jeg endnu det Haab, at naar de Herrer ville lade Koncessionen gaa over til et Aktieselskab, saa vil det ikke være udelukket, at Staten faar den Deltagelse deri, som jeg har ønsket. Til den Tid ere vore Finansforhold maaske noget anderledes stillede end i dette Øjeblik. Med disse Ord skal jeg anbefale at stemme for Forslaget, som det foreligger, efter først at have stemt for det, af Finansministeren stillede Ændringsforslag.

Holger Neergaard: Jeg vil fastholde de Udtalelser, jeg ved anden Behandling kom med om de da stillede Ændringsforslag. Det Ændringsforslag, den højtærede Finansminister har stillet her til tredje Behandling, er i sit Princip og Indhold ganske overensstemmende med det, som jeg ønskede opretholdt af det fra radikal Side ved anden Behandling stillede Ændringsforslag; det kan jeg altsaa anbefale at stemme for.

Jeg skal saa gøre et Par Bemærkninger